

държеше въ течението на работѣ другитѣ р. комитети и слѣдваше турскитѣ движениа. Ударването на пощата нанесе голѣмъ страхъ въ града Габрово, и не само на населението, но и на турската войска, състояща отъ единъ табуръ Анадоллии Турци, която впрочемъ, неизвѣстно по кои причини, не смѣяше да излѣзи въ Балкана и да нападни възстанниците, но бѣше ограничена да варди себе си повече. —

Разнасяха се при това вѣсти, че възстанниците напредвали, и че за скоро време щѣли да нападнатъ и Габрово.

Въ тия обстоятелственни случки, разчува се, че единъ свирѣпъ Турчинъ, и бжлгарски кржвопиецъ Дели-Неджибъ отъ Плѣвенъ, пристигналъ въ Севлиево съ цѣль: за да нападни възстанниците съ 200—300 черкези и баши-бозуци, при които се присѣдинили много други Турци отъ околнитѣ села въ видъ на потеря. Като се извѣстилъ за това Цанку Дюсъ-Табана, потеглилъ кжмъ Севлиево съ своето Габровско отдѣленіе за да нападни и разбие Дели-Неджиба, съ когото той се и срѣщналъ при селото Кржвеникъ. Тукъ се отворилâ една страшна отчаянна и несжразмѣрна битка. Възстанниците, които были съ Цанка Дюсъ-Табана, ако и много по малобройни отъ черкезитѣ, баши-бозуцитѣ и другитѣ Турци, що сж были заедно съ Дели-Неджиба, но въодушевенни отъ свящото чувство: „свобода или смжрть,“ были се като левове, и спорядъ това, и битката при Кржвеникъ е была отчаянна. Въ тая битка възстанниците сж сполучили да избиятъ отъ 100—150 и повече Турци и черкези, но за голѣма тѣхна злочестина, тѣ были снабдени съ кремакави пушки, и съ лошявъ, невреденъ измокренъ баруть, когато Турцитѣ сж имали добри пушки мартинки и много добръ баруть

Въ тая битка се убихâ, нѣколко отъ възстанниците, а нѣколко сполучихâ да избѣгатъ и за голѣма жялостъ, дивата и необузданна сганъ на Дели-Неджиба сполучилâ да уловятъ и нѣколко отъ възстанниците живи, които за голѣма тѣхна злочестина, сж были изложени на най немилостивитѣ